

Temat lekcji: Rok Jubileuszowy 2025 – czas łaski i odnowy relacji z Bogiem.

Cele operacyjne lekcji:

Wiadomości:

uczeń wie,

- czym jest Rok Jubileuszowy,
- jakie jest hasło Roku Jubileuszowego 2025,
- o niektórych wydarzeniach związanych z Rokiem Jubileuszowym (np. otwarcie Drzwi świętych, jubileusz młodych),
- jaka jest symbolika logo Roku Jubileuszowego,
- czym jest odpust.

uczeń rozumie

- że Rok Jubileuszowy jest czasem łaski i odnowy relacji z Bogiem.

Umiejętności:

uczeń potrafi

- powiedzieć czym jest Rok Jubileuszowy,
- wyjaśnić symbolikę logo Roku Jubileuszowego,
- wymienić niektóre wydarzenia z Roku Jubileuszowego.

Postawy:

uczeń

- wzbudza w sobie postawę zaangażowania w obchody Roku Jubileuszowego,
- wzbudza w sobie postawę otwartości na łaskę związaną z Rokiem Jubileuszowym.

Metody: podająca – pokazywanie prezentacji lub strony internetowej, multimedialna, mini wykład, symulacja konferencji prasowej, plakat, quiz

Zastosowane środki dydaktyczne: prezentacja multimedialna, platforma Kahoot, platforma Quizizz, teksty źródłowe.

Formy organizacji pracy uczniów: praca w grupach, prezentacja efektów pracy na forum, zbiorowa (quiz Kahoot).

Przebieg lekcji:

Wspólna modlitwa.

Czynności organizacyjne: sprawdzenie obecności, inne sprawy organizacyjne.

1. Wprowadzenie w temat lekcji.

Nauczyciel pyta uczniów: „Czy słyszeliście o Roku Jubileuszowym? Jak myślicie, co to oznacza?”

Wyświetlając oficjalną stronę jubileuszu <https://www.iubilaeum2025.va/pl.html> lub prezentację <https://prezi.com/view/vamQg7K2nYLN5655dEcx/> nauczyciel przedstawia najważniejsze informacje o wydarzeniu.

1. **Rok Jubileuszowy** to szczególny czas w Kościele Katolickim ogłaszany przez papieża co 25 lat (lub w specjalnych okolicznościach). Jest to czas odnowy duchowej, przebaczenia i miłosierdzia. Chodzi oczywiście o upamiętnienie „okrągłej” liczby lat od narodzin Jezusa. Obecny Jubileusz odbędzie się pod hasłem „**Pielgrzymi nadziei**”.

2. [Zakładka JUBILEUSZ > **CZYM JEST JUBILEUSZ**] Idea Jubileuszu ma swoje źródło w Piśmie Świętym. Według Księgi Kapłańskiej w roku 50-tym ma być obchodzony jubileusz, jako rok dodatkowy po cyklu siedmiu pełnych lat szabatowych, przypadających co siedem lat (Kpł 25, 8-13). Ewangelia według św. Łukasza, cytując proroka Izajasza, opisuje misję Jezusa w ten sposób: „Duch Pański spoczywa na mnie; ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4, 18-19; por. Iz 61, 1-2).

Pierwszy Jubileusz w Kościele ogłosił papież Bonifacy VIII w 1300 roku. Oprócz zwykłych Jubileuszy papież może ogłosić Jubileusz nadzwyczajny. Działo się tak w roku 1933 (jako upamiętnienie rocznicy odkupienia) oraz w roku 2015 gdy papież Franciszek ogłosił Rok Miłosierdzia (2016). Wyjątkowym Jubileuszem był Jubileusz Milenijny 2000 roku za pontyfikatu Jana Pawła II.

3. [Zakładka JUBILEUSZ > **LOGO JUBILEUSZU**] Jubileusz ma swoje logo, które wskazuje na istotę obchodów. (Można przeczytać tekst ze strony lub omówić poszczególne elementy)

Cztery postacie - ludzkość pochodząca z czterech różnych zakątków ziemi.

Obejmowanie się - solidarność i braterstwo narodów.

Przylegnięcie do krzyża - znak wiary i nadziei

Fale – trudne przeżycia osobiste, jak i różne wydarzenia na świecie

Kotwica (która ma funkcję stabilizacji łodzi podczas wysokiej fali) - metafora nadziei.

Krzyż pochylający się ku ludzkości – obecność Boga w naszej rzeczywistości dająca poczucie bezpieczeństwa płynącego z nadziei.

Zielone motto Jubileuszu 2025: Pielgrzymi Nadziei.

4. <https://www.iubilaeum2025.va/pl/notizie/comunicati/2024/luce-mascotte-ufficiale-giubileo-2025.html>

Maskotka Jubileuszu „Luce” (czyta się „lucze”) – światło; młoda pielgrzymka, odzwierciedlająca hasło „Pielgrzymi nadziei”; żółty płaszcz – barwa flagi Watykanu, ochrona; ubłocone buty – trud i wytrwałość na drodze wiary, krzyż misyjny – misja ewangelizacyjna, laska – symbol wsparcia duchowego w czasie wędrówki, muszle w oczach – nadzieja, pielgrzymowanie.

5. [Zakładka KALENDARZ > **KALENDARZ NAJWAŻNIEJSZYCH WYDARZEŃ**

JUBILEUSZOWYCH] Wskazanie ważnych wydarzeń. Plakat z kalendarzem

<https://www.iubilaeum2025.va/content/dam/iubilaeum2025/calendario/PDF/PL-CAL.pdf>)

24.12.2024 – inauguracja Jubileuszu - otwarcie Drzwi Świętych w Bazylice św. Piotra
29.12.2024 – inauguracja Jubileuszu we wszystkich diecezjach na świecie
25-27.04.2025 – Jubileusz młodzieży szkolnej
28-29.04.2025 – Jubileusz cyfrowych misjonarzy i katolickich influencerów
28.07-03.08.2025 – Jubileusz młodzieży w Rzymie – wskazanie możliwości zgłoszenia z
na wyjazd w grupach organizowanych w diecezji
06.01.2026 – zamknięcie Drzwi Świętych w Watykanie

2. Rozwinięcie: aktywizacja I.

Uczniowie pracują w grupach opracowując treści z Bulli „Spes non confudit” papieża Franciszka ogłaszająca jubileusz zwyczajny roku 2025. Nauczyciel dzieli klasy na grupy (3-4 osób), przekazuje karty pracy z poleceniami i tekstem źródłowym (załącznik). Wyznacza czas pracy – 10-15 minut.

Proponowane formy prezentacji:

Symulacja konferencji prasowej.

Każda grupa wciela się w zespół ekspertów, którzy na konferencji prasowej przedstawiają założenia Bulli i odpowiadają na pytania od pozostałych uczniów (wcielających się w dziennikarzy).

Galeria plakatów.

Opis: Grupy przygotowują plakaty ilustrujące "znaki nadziei", "apele o nadzieję" lub "fundament chrześcijańskiej nadziei".

Grupa 1. „Znaki nadziei” – Jakie sfery naszej rzeczywistości i na jakie osoby, które potrzebują nadziei wskazuje papież Franciszek? Numery 7-15.

Oczekiwane odpowiedzi: wojny; utrata pragnienia przekazywania życia; więźniowie; chorzy i osoby z niepełnosprawnością; młodzi, którzy tracą nadzieję; migranci; osoby starsze; ubodzy.

Grupa 2. „Apele o nadzieję” – Jakie inicjatywy proponuje papież Franciszek z racji Roku Jubileuszowego? Numery 16-17.

Oczekiwane odpowiedzi: stworzenie Światowego Funduszu na rzecz wyeliminowania głodu i na rzecz rozwoju krajów najuboższych; umorzenie przez najbogatsze narody długów krajów, które nigdy nie będą mogły być spłacone; ewangelizacja; zjednoczenie chrześcijan; wyznaczenie wspólnej dla wszystkich chrześcijan daty Świąt Wielkanocnych.

Grupa 3. „Zakotwiczeni w nadziei” – Jaki jest fundament chrześcijańskiej nadziei? Numery 18-23.

Oczekiwane odpowiedzi: życie wieczne; zmartwychwstanie Jezusa (w chrzcie jesteśmy pogrzebani razem z Chrystusem, otrzymujemy w Nim zmartwychwstałym dar nowego życia); świadectwo męczenników; pragnienie szczęścia; sąd Boży – sąd Boga, który jest miłością; odpust jubileuszowy jako oczyszczenie nieuporządkowanego przywiązania do stworzeń i usunięcie skutków grzechu; sakrament pokuty w którym Bóg gładzi nasze grzechy.

Prezentacja efektów pracy grup. W razie potrzeby dopowiedzenia oraz podsumowanie nauczyciela.

[Wszystkie odpowiedzi udzielone przez uczniów mogą być punktem wyjścia do rozpoczęcia dyskusji. Nauczyciel może zaproponować rozmowę i rozłożyć temat na kolejne lekcje.

Pytania, które mogą pomóc w rozpoczęciu dyskusji:

Do zagadnień grupy 1.: Czy zgadzacie się z wyborem rzeczywistości i osób, które szczególnie potrzebują nadziei, którego dokonał papież Franciszek? Uzasadnijcie odpowiedź? Co lub kogo dodali byście do tego zestawienia?

Do zagadnień grupy 2.: Jak oceniacie propozycje papieża? Jakie widzicie szanse na ich zrealizowanie? Jakie macie pomysły na rozwiązanie problemu głodu na świecie? Jakie macie pomysły na działania jednoczące chrześcijan?

Do zagadnień grupy 3.: Czy na co dzień żyjemy nadzieją wynikającą z naszej wiary? Jeśli tak, to w jaki sposób się to przejawia? Jeśli nie, dlaczego tak się dzieje i jak możemy to zmienić? Jakie emocje wywołuje we mnie myśl o Bożym sądzie? Czy te emocje są zgodne z tym, co sądzie pisze papież? Jakie jest dzisiaj podejście młodych do sakramentu pokuty i do kwestii odpustów?]

3. Aktywizacja II.

Uczniowie rozwiązują quiz na platformie Kahoot <https://create.kahoot.it/share/jubileusz-2025/5347737d-0373-43b1-a3a7-cffcf76d1e54> (link znajduje się także w prezentacji, rozgrywka wymaga zalogowania na platformie kahoot.com), jako utrwalenie wiadomości o Roku Jubileuszowym.

4. Zakończenie.

Nauczyciel podkreśla, że Rok Jubileuszowy 2025 to nie tylko wielkie wydarzenia w Rzymie, ale też czas osobistej odnowy. Zachęca do włączenia się w lokalne inicjatywy jubileuszowe. Nauczyciel przekazuje uczniom link na platformę linktr.ee: https://linktr.ee/RJ_2025 (kod QR do linku znajduje się w prezentacji) pod którym uczniowie znajdą odnośniki do: oficjalnej strony Jubileuszu, Bulli „Spes non confundit”, loga, hymnu Jubileuszu, testu wiedzy o Jubileuszu i formularza rejestracyjnego na Jubileusz Młodych w Rzymie dla Diecezji Bydgoskiej.

Grupa 1. „Znaki nadziei” – Jakie sfery naszej rzeczywistości i na jakie osoby, które potrzebują nadziei wskazuje papież Franciszek? Bulla „Spes non confudit” 8-15.

8. Niech pierwszy znak nadziei przełoży się na pokój dla świata, który po raz kolejny pogrąża się w tragedii wojny. (...) Czy to zbyt wiele, by marzyć, aby broń umilkła i przestała przynosić zniszczenie i śmierć? Jubileusz przypomina nam, że ci, którzy stają się „wprowadzającymi pokój”, mogą być „nazwani dziećmi Bożymi” (Mt 5, 9). Niech nie zabraknie zaangażowania dyplomacji w odważne i twórcze budowanie przestrzeni negocjacji, zmierzających do trwałego pokoju.

9. Spoglądanie w przyszłość z nadzieją oznacza również posiadanie wizji życia, pełnej entuzjazmu, którą trzeba przekazywać. (...) W wielu krajach jesteśmy świadkami niepokojącego spadku wskaźnika urodzeń. (...)

Otwartość na życie z odpowiedzialnym macierzyństwem i ojcostwem, jest projektem, który Stwórca wpisał w serca i ciała mężczyzn i kobiet, jest misją, którą Pan powierza małżonkom oraz ich miłości. Jest sprawą pilną, aby oprócz pracy legislacyjnej państw, nie zabrakło niepodważalnego wsparcia wspólnot wierzących i całej wspólnoty obywatelskiej we wszystkich jej elementach, ponieważ pragnienie młodych ludzi rodzenia nowych synów i córek, jako owoc płodności ich miłości, daje przyszłość każdemu społeczeństwu i jest kwestią nadziei. (...)

10. W Roku Jubileuszowym będziemy wezwani do bycia namacalnymi znakami nadziei dla wielu braci i siostr żyjących w trudnych warunkach. Myślę o więźniach, którzy pozbawieni wolności doświadczają każdego dnia, (...) Proponuję rządowi, aby w Roku Jubileuszowym podjęły inicjatywy przywracające nadzieję; formy amnestii lub umorzenia wyroków, które mają pomóc ludziom odzyskać wiarę w siebie i w społeczeństwo; procesy reintegracji osadzonych ze wspólnotą, którym odpowiadałyby konkretne zobowiązania więźniów do przestrzegania prawa. (...)

11. Niech znaki nadziei będą oferowane chorym, znajdującym się w domu, czy w szpitalu. Niech ich cierpienie znajdzie ulgę w bliskości osób, które ich odwiedzają i w czułości, jaką otrzymują. (...) Niech nie zabraknie inkluzyjnej (włączającej) troski o tych, którzy znajdują się w szczególnie trudnych warunkach życia, doświadczają swej słabości, zwłaszcza jeśli cierpią z powodu chorób lub niepełnosprawności, które znacznie ograniczają osobistą autonomię. Troska o nich jest hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei, która domaga się zgodnego chóru całego społeczeństwa.

12. Znaki nadziei są również potrzebne tym, którzy sami w sobie ją reprezentują: młodym. (...) Ale smutno widzieć młodych ludzi pozbawionych nadziei. Z drugiej strony, gdy przyszłość jest niepewna i niedostępna dla marzeń, gdy studia nie oferują dobrego startu, a brak pracy lub zatrudnienia wystarczająco stabilnego, grozi zniwelowaniem pragnień, dochodzi wtedy do nieuniknionego zagrożenia przeżywania teraźniejszości w melancholii i nudzie. (...) Dlatego niech Jubileusz będzie dla Kościoła okazją do impulsu wobec nich: z odnowioną pasją zatroszczymy się o chłopców i dziewczęta, o studentów, narzeczonych, o młode pokolenia! (...)

13. Nie może zabraknąć znaków nadziei dla migrantów, którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin. Niech ich oczekiwania nie będą niweczone przez uprzedzenia i zamknięcia. (...) Niech liczni wygnańcy, uchodźcy i uciekinierzy, których spory międzynarodowe zmuszają do ucieczki, by uniknąć wojny, przemocy i dyskryminacji, mają zapewnione bezpieczeństwo oraz dostęp do pracy i edukacji, będących niezbędnymi narzędziami do ich integracji w nowym kontekście społecznym.

14. Na znaki nadziei zasługują osoby starsze, które często doświadczają samotności i poczucia opuszczenia. Docenianie skarbu, jakim są, ich doświadczenia życiowe, mądrości, którą niosą i wkładu, jaki mogą wnieść, jest zobowiązaniem dla wspólnoty chrześcijańskiej i społeczeństwa obywatelskiego, wezwanych do współpracy na rzecz przymierza między pokoleniami. (...)

15. Z całego serca błagam o nadzieję dla miliardów ubogich, którym często brakuje tego, co konieczne do życia. (...) Nie zapominajmy: ubodzy są niemal zawsze ofiarami, a nie winnymi.

Grupa 2. „Apele o nadzieję” – Jakie inicjatywy proponuje papież Franciszek z racji Roku Jubileuszowego? Bulla „Spes non confudit” 16-17

16. Podejmując starożytne słowa proroków, Jubileusz przypomina, że dobra ziemi nie są przeznaczone dla nielicznych uprzywilejowanych, lecz dla wszystkich. Trzeba, aby ci, którzy posiadają bogactwo, byli hojni, dostrzegając oblicze swoich braci i siostr w potrzebie. Myślę w szczególności o tych, którym brakuje wody i żywności: głód jest skandaliczną plagą w ciele naszego człowieczeństwa i zachęca wszystkich do wstrząśnienia sumieniami. Ponawiam mój apel, aby „z pieniędzy, wykorzystywanych na broń i inne wydatki wojskowe, stworzyć Światowy Fundusz na rzecz ostatecznego wyeliminowania głodu i rozwoju krajów najuboższych (...)”.

W związku z Rokiem Jubileuszowym chciałbym skierować jeszcze jedną serdeczną zachętę: jest ona zaadresowana do najbogatszych narodów, aby uznały powagę tak wielu podjętych decyzji i zgodziły się umorzyć długi krajów, które nigdy nie będą mogły ich spłacić. Jest to nie tylko kwestia wielkoduszności, ale przede wszystkim sprawiedliwości, zaostrej dziś przez nową formę niesprawiedliwości (...): „Istnieje bowiem prawdziwy «dług ekologiczny», w szczególności między Północą a Południem, związany z mającym konsekwencje w dziedzinie ekologii brakiem równowagi handlowej oraz z nieproporcjonalnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych, jakiego niektóre kraje dopuszczały się w przeszłości”. Jak naucza Pismo Święte, ziemia należy do Boga, a my wszyscy mieszkamy na niej jako „przybysze i osadnicy”. Jeśli naprawdę chcemy przygotować drogę pokoju na świecie, zaangażujmy się w usuwanie odległych przyczyn niesprawiedliwości, regulowanie niesprawiedliwych i niewypłacalnych długów oraz w zaspokajanie głodu.

17. Podczas nadchodzącego Jubileuszu przypadnie bardzo ważna rocznica dla wszystkich chrześcijan. Uplynie bowiem 1700 lat od obchodów pierwszego wielkiego soboru powszechnego, Soboru Nicejskiego. Warto pamiętać, że od czasów apostołskich pasterze wielokrotnie zbierali się na zgromadzeniach w celu rozpatrzenia kwestii doktrynalnych i dyscyplinarnych. W pierwszych wiekach wiary, synody mnożyły się zarówno na chrześcijańskim Wschodzie, jak i na Zachodzie, pokazując, jak ważne było zachowanie jedności Ludu Bożego i wierne głoszenie Ewangelii. Rok Jubileuszowy może być ważną okazją do ukonkretnienia tej formy synodalnej, którą wspólnota chrześcijańska postrzega dziś jako coraz bardziej konieczny wyraz, aby lepiej odpowiedzieć na pilną potrzebę ewangelizacji: wszyscy ochrzczeni, każdy z własnym charyzmatem i posługą, (...).

Sobór Nicejski miał za zadanie zachowanie jedności, poważnie zagrożonej przez zaprzeczenie pełnej boskości Jezusa Chrystusa i Jego współistotności z Ojcem. Uczestniczyło w nim około trzystu biskupów, którzy zebrali się w pałacu cesarskim zwołanym przez cesarza Konstantyna, w dniu 20 maja 325 r. Po różnych debatach, wszyscy oni, dzięki łasce Ducha Świętego, uznali Symbol Wiary, który do dziś wyznajemy w niedzielnej celebracji eucharystycznej. Ojcowie Soboru chcieli rozpocząć ten Symbol od użycia po raz pierwszy wyrażenia „Wierzymy”, aby zaświadczyć, że w tym „My” wszystkie Kościoły były w jedności, a wszyscy chrześcijanie wyznawali tę samą wiarę.

Sobór Nicejski jest kamieniem milowym w dziejach Kościoła. Jego rocznica zachęca chrześcijan do zjednoczenia się w uwielbieniu i dziękczynieniu Trójcy Świętej, a w szczególności Jezusowi Chrystusowi, Synowi Bożemu, „z substancji Ojca”. Ale Nicea stanowi również zaproszenie dla wszystkich Kościołów i Wspólnot kościelnych, aby podążały drogą ku widzialnej jedności, niestrudzenie poszukując odpowiednich form, które w pełni odpowiadałyby modlitwie Jezusa (...).

Sobór Nicejski zajmował się również datowaniem Wielkanocy. W tym względzie, jeszcze do dziś istnieją różne stanowiska, które uniemożliwiają świętowanie wydarzenia założycielskiego wiary tego samego dnia. Dzięki opatrnościowym okolicznościom nastąpi to dokładnie w 2025 r. Niech będzie to wezwaniem dla wszystkich chrześcijan Wschodu i Zachodu do podjęcia zdecydowanego kroku w kierunku jedności wokół wspólnej daty Wielkanocy. Należy pamiętać, że wiele osób nie jest już świadomych diatryb z przeszłości i nie rozumie, jak mogą istnieć podziały w tym względzie.

Grupa 3. „Zakotwiczeni w nadziei” – Jaki jest fundament chrześcijańskiej nadziei? Bulla „Spes non confudit” 18-23

19. „Wierzę w żywot wieczny”. W ten sposób wyznajemy naszą wiarę, a chrześcijańska nadzieja znajduje w tych słowach fundamentalną podstawę. Jest ona bowiem „cnotą teologalną, dzięki której pragniemy jako naszego szczęścia [...] życia wiecznego”. (...) My natomiast, na mocy nadziei, w której zostaliśmy zbawieni, patrząc na upływający czas, mamy pewność, że dzieje ludzkości i każdego z nas nie biegną w kierunku ślepego zaułku czy ciemnej otchłani, ale są ukierunkowane na spotkanie z Panem chwały. Żyjemy zatem w oczekiwaniu na Jego powrót i w nadziei życia wiecznego w Nim: to w tym duchu czynimy naszym poruszające wezwanie pierwszych chrześcijan, którym kończy się Pismo Święte: „Przyjdź, Panie Jezu!”.

20. Jezus, który umarł i zmartwychwstał, jest centrum naszej wiary. Św. Paweł, wyrażając tę treść w kilku słowach, używając tylko czterech czasowników przekazuje nam „rdzeń” naszej nadziei: „Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, został pogrzebany, zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i ukazał się”. (...) Dla nas przeszedł przez dramat śmierci. Miłość Ojca wskrzesiła Go w mocy Ducha, czyniąc z Jego człowieczeństwa pierwociny wieczności dla naszego zbawienia.

Chrześcijańska nadzieja polega właśnie na tym: w obliczu śmierci, otrzymujemy pewność, że dzięki Chrystusowi, „życie [...] zmienia się, ale się nie kończy” na zawsze. W chrzcie bowiem, pogrzebani razem z Chrystusem, otrzymujemy w Nim zmartwychwstałym dar nowego życia. (...)

Najbardziej przekonujące świadectwo tej nadziei dają nam męczennicy, którzy niezachwiani w wierze w zmartwychwstałego Chrystusa, byli w stanie wyrzec się życia tu na ziemi, aby nie zdradzić swego Pana. (...)

21. Co zatem stanie się z nami po śmierci? Z Jezusem za tym progiem jest życie wieczne, które polega na pełnej komunii z Bogiem, na kontemplacji i uczestnictwie w Jego nieskończonej miłości. (...)

Potrzebujemy szczęścia, które jest definitywnie spełnione w tym, co nas spełnia, to znaczy w miłości, abyśmy mogli powiedzieć: Jestem kochany, a zatem istnieję; i będę istniał na zawsze w Miłości, która nie zawodzi i od której nic i nikt nigdy nie będzie w stanie mnie oddzielić. (...)

22. Inną rzeczywistością związaną z życiem wiecznym jest sąd Boży, zarówno na końcu naszego życia, jak i na końcu czasów. (...) Jeśli słuszne jest przygotowanie się z wielką świadomością i powagą na moment, który podsumowuje życie, to jednocześnie musimy zawsze czynić to w wymiarze nadziei. Sąd Boga, który jest miłością, nie może nie opierać się na miłości, zwłaszcza na tym, czy praktykowaliśmy ją wobec najbardziej potrzebujących, w których Chrystus, sam Sędzia, jest obecny. (...) Pismo Święte stwierdza w tym względzie: „byśmy oczekiwali miłosierdzia, gdy na nas sąd przyjdzie”.

(...) Sąd dotyczy więc zbawienia, w które ufamy i które Jezus dla nas wyjednał przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Jego celem jest zatem otwarcie nas na ostateczne spotkanie z Nim. (...)

23. Odpust, istotnie, pozwala nam odkryć, jak nieograniczone jest miłosierdzie Boga. (...) Sakrament pokuty upewnia nas, że Bóg gładzi nasze grzechy. (...) Nie postępuje z nami według naszych grzechów, ani według win naszych nam nie odpłaca. Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak trwała jest Jego łaska dla tych, co się Go boją”. (...) Nie rezygnujemy zatem ze spowiedzi, ale odkrywamy na nowo piękno sakramentu uzdrowienia i radości, piękno przebaczenia grzechów!

Jednakże, jak wiemy z osobistego doświadczenia, grzech „pozostawia ślad”, pociąga za sobą konsekwencje. Są one usuwane przez odpust, zawsze dzięki łasce Chrystusa, który, jest „naszym «odpustem»”. Penitencjaria Apostolska wyda przepisy umożliwiające uzyskanie i skuteczne praktykowanie jubileuszowego odpustu.

Takie doświadczenie, pełne przebaczenia, pozwala otworzyć serce i umysł na przebaczenie. Przebaczenie nie zmienia przeszłości, nie może zmienić tego, co już się wydarzyło; a mimo to przebaczenie może umożliwić przemianę przyszłości. (...)

